

Mgr. Daniel Herman
ministr kultury

V Praze dne 22. prosince 2016
Č.j.: MK 78898/2016 OLP

R o z h o d n u t í

Podle ustanovení § 152 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále též „správní řád“), na základě rozkladu ze dne 28. 8. 2016 přípravného výboru Konopné církve (dále též „navrhovatel“ nebo „přípravný výbor“), ve složení Dušan Dvořák, narozen 12. 1. 1962, bytem Ospělov 6, 798 55 Ludmírov – Ospělov, doručovací adresa Cannabis is The Cure, z.s., Open Royal Academy, Přichystalova 180/14, 779 00 Olomouc (zmocněnec jednající jménem přípravného výboru); Jiří Kult, narozen 24. 9. 1978, bytem Úpická 690, 542 33 Rtyně v Podkrkonoší; Martin Očenášek, narozen 24. 3. 1991, bytem Na Sídlišti 280, 783 49 Lutín, jsem přezkoumal rozkladem napadené usnesení Ministerstva kultury č.j. MK 51095/2016 OC ze dne 11. 8. 2016 (dále též „napadené usnesení“), kterým Ministerstvo kultury (dále též „ministerstvo“) jako ústřední orgán státní správy pro věci církví a náboženských společností, určený zákonem č. 3/2002 Sb., o svobodě náboženského vyznání a postavení církví a náboženských společností a o změně některých zákonů (zákon o církvích a náboženských společnostech), v platném znění (dále též „zákon č. 3/2002 Sb.“) a jako registrující orgán v řízení o návrhu na registraci Konopné církve, podle ustanovení § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu rozhodlo tak, že se řízení o návrhu přípravného výboru zastavuje. Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b), § 152 odst. 4 a § 90 odst. 5 správního řádu jsem na základě návrhu rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, rozhodl

n á s l e d o v n ě :

**rozklad se zamítá
a napadené usnesení Ministerstva kultury
č.j. MK 51095/2016 OC ze dne 11. 8. 2016
se potvrzuje.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozkladem podaným v zákonné lhůtě se navrhovatel prostřednictvím svého zmocněnce domáhá zrušení napadeného usnesení o zastavení řízení s tím, že požaduje, aby v řízení bylo pokračováno.

Ze správního spisu byly zjištěny následující podstatné skutečnosti:

Ministerstvo kultury dne 14. 7. 2016 obdrželo návrh přípravného výboru na registraci Konopné církve. V souladu s ustanovením § 44 odst. 1 správního řádu bylo dnem 14. 7. 2016 zahájeno správní řízení ve věci registrace Konopné církve (dále též „KC“).

Ministerstvo však následně řízení o registraci Konopné církve zastavilo rozkladem napadeným usnesením č.j. MK 51095/2016 OC ze dne 11. 8. 2016 dle § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu. V odůvodnění napadeného usnesení uvedlo mj. následující:

„Návrh přípravného výboru na registraci církve a náboženské společnosti Konopná církev však shledalo ministerstvo jako svou povahou zjevně nepřijatelný. Dle názoru ministerstva je zřejmé, že návrhu na registraci není možno vyhovět, neboť předmět činnosti a víry členů Konopné církve, tj. víra v prospěšnost rostliny s názvem konopí seté (*Cannabis sativa*) a její šíření, nelze zahrnout pod pojem náboženství. Tato organizace, i přes její název, nespadá pod charakteristiku církve a náboženské společnosti. Náboženstvím se rozumí hlubší systematický a komplexní souhrn náboženských pravd a pravidel chování, kdy tato se vztahují k metafyzické realitě a jejich ověřitelnost se nachází mimo rozum či poznání. Je tedy zjevné, že Konopná církev je společenstvím osob, které sdílejí podobný pohled na léčivé účinky konopí, kdy za tímto účelem se sdružují a snaží se veřejnosti různými způsoby přiblížit prospěšnost této rostliny, avšak není svou povahou církví a náboženskou společností, jak s tímto pojmem pracuje zákon o církvích a náboženských společnostech. Podaný návrh ze dne 14. 7. 2016 proto ministerstvo bez dalšího nepřezkoumávalo. V tomto případě rovněž nelze uvažovat ani o zásahu do svobody náboženského vyznání, neboť víru spočívající primárně v uctívání a distribuci omamné látky nelze zahrnout pod rozsah tohoto ústavního práva.“

Výše citované usnesení bylo zmocněnci navrhovatele doručeno dne 19. 8. 2016 a ten jej pak napadl včas podaným rozkladem ze dne 28. 8. 2016, kterým se domáhá zrušení napadeného usnesení o zastavení řízení s tím, že požaduje, aby v řízení bylo pokračováno. Rozklad obsahuje následující odůvodnění:

„Věc: Rozklad rozhodnutí zastavit na sv. Bastilu dne 14. 7. 2016 započaté řízení o registraci Konopné církve (KC) dne 11. 8. 2016 pod č. j. MK 51095/2016 OC (rozhodnutí doručeno 19. 8. 2016)

I. Podavatel rozkladu jako zmocněnec pro registraci KC je v rozkladovém řízení zastoupen dle ust. § 35 odst. 4 s.ř.s. (z důvodu diskriminace správního orgánu ve věci víry, světového názoru, náboženství, odborného smýšlení, zdravotního postižení a postavení velekněze a členů KC) nevládní organizací Cannabis is The Cure, z.s., v zastoupení předsedy správní rady Dušana Dvořáka, IČ: 266 70 232, korespondenčně adresovat Open Royal Academy, Přichystalova180/14, 77900 Olomouc.

II. S ohledem na fakt, že rozklad nemá odkladný účinek a běží lhůta k žalobě na nečinnost a žalobě na vydání vědomě nezákonného rozhodnutí správního orgánu, je rozkladové komisi navrženo vydat urgentně toto výkladové rozhodnutí:

1. Rozhodnutí MK dne 11. 8. 2016 č. j. MK 51095/2016 OC se ruší v celém svém rozsahu a registrační řízení s KC pokračuje dle zákonných lhůt.

2. Rozhodnutí registrovat nebo neudělit KC registraci MK se zdrží těchto právních vad:

Rozhodnutí bude striktně ctít právo náboženské svobody garantované zákonem o církvích a náboženských společnostech, tak čl. 16 odst. 2 Listiny základních práv.

Rozhodnutí bude striktně sledovat splnění/nesplnění zákonodárcem uvedených kritérií pro registraci dle ust. § 10 zákona o církvích a náboženských společnostech, a pokud budou nalezeny okolnosti vylučující založení církve dle ust. § 10 anebo snad § 5 zákona o církvích a náboženských společnostech, budou uvedeny a řádně odůvodněny.

Rozhodnutí nebude ani v rámci opravných prostředků předpokládat, že ministr podstoupí změnu pohlaví a bude zpracováno se vsí vážností a péčí.

Rozhodnutí nebude vědomě nepravdivé a v rozporu s přestupkovým a trestním právem, jak bylo na podatelnu MK doloženo v den Bartolomějské noci dne 23. 8. 2016 a evidováno pod č. MKCR0C0L0ZHG. Dle rozhodnutí Policejního prezidia ze dne 23. 8. 2016 č. j. PPR-22417-2/ČJ-2016-990100 je věc šetřena Krajským ředitelstvím Policie hl. města Prahy.

Rozhodnutí nebude vytrhávat věty Základního dokumentu a Ústavy KC z kontextu a účelově redukovat jejich smysl v rozporu s doloženými fakty. Nelze doložit, viz např. modlitba, že by KC vnímala boží podstatu konopí jen vůči Cannabis sativa, když teologickou jistotu Cannabis KC opěvuje ve všech sférách kanabinooidního vlivu. Stejně tak nelze doložit, že by KC boží podstatu konopí zredukovala pouze na prospěch, natož jen medicínský prospěch, který tvoří toliko jen max. 5 – 10 % z primárního prospěchu národohospodářského a celospolečenského a od roku 2014 též ČR uznaného prospěchu zahradnického dle vyhlášky ministra zahraničních věcí č. 47/1965 Sb. zapracované po kritice velekněze až po 50 letech do notifikovaného předpisu č. 273/2013 Sb. uvedeného v databázi TRIS jako každá novelizovaná norma s povahou technického předpisu dle Směrnice 98/34/ES, což se od vstupu do EU nestalo ani v případě novely č. 50/2013 Sb. a předpis je nevymahatelný.

Rozhodnutí bude akceptovat uvedení níže uvedených 11 teologických otázek KC jako 1. dodatek Ústavy KC:

1. Je třeba čl. 267 odst. 3 Smlouvy o fungování EU vykládat v tom smyslu, že brání v postupu Nejvyššího soudu, který odmítá svolit položit předběžné otázky Soudnímu dvoru Evropské unie ve věci nevymahatelnosti ustanovení zákona o návykových látkách, a to na základě tvrzení Nejvyššího soudu (č.j. 8 Tdo 1231/2011), že daný zákon transponuje předpisy Evropského společenství o prekurzorech, konkrétně nařízení ES, které se ovšem transponovat nesmí a navíc konopí není prekurzor?

2. Představuje § 29 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách tím, že zákonný režim pěstování cannabis k účelům výzkumným (pokusnictví) a národohospodářským (průmysl) přešel od režimu, kdy nebylo možné pěstovat cannabis bez hlášení úřadům, na režim, kdy toto možné je

až do velikosti pěstební plochy do 100 m²/osobu, a to na základě zákona č. 362/2004 Sb., kterým se změnil zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, technický předpis ve smyslu čl. 1 odst. 11 směrnice 98/34/ES a je tudíž s ohledem ke skutečnosti, že dané ustanovení nebylo oznámeno Evropské komisi v souladu s čl. 8 a 9 směrnice 98/34/ES, nevymahatelné ve smyslu rozsudku Soudního dvora EU ve věci C-194/94 CIA Security International, bod 55?

3. Je třeba v roce 2009 novelizované nařízení Komise (ES) k určení omamných a neomamných odrůd cannabis „Metodou společenství pro kvantitativní určení obsahu delta-9-tetrahydrokannabinolu v odrůdách cannabis“ č. 1122/2009 (příloha č. 1) ze dne 30. listopadu 2009 vykládat v tom smyslu, že brání ve stanovení jiných metod pro měření obsahu delta-9-tetrahydrokannabinolu v odrůdách cannabis ke zjištění omamnosti odrůdy, než je metoda uvedená v citovaném unijním přepisu?

4. Představuje § 5 odst. 5 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách tím, že jeho novelizací zákonem č. 50/2013 Sb. byl stanoven pro zacházení s cannabis k účelům výzkumným (pokusnictví) a národohospodářským (průmysl) nový limit obsahu látek ze skupiny tetrahydrokannabinolů, a to nově s limitem do 0,3 % THC, technický předpis ve smyslu čl. 1 odst. 11 směrnice 98/34/ES a je tudíž s ohledem ke skutečnosti, že dané ustanovení nebylo oznámeno Evropské komisi v souladu s čl. 8 a 9 směrnice 98/34/ES, nevymahatelné ve smyslu rozsudku Soudního dvora EU ve věci C-194/94 CIA Security International, bod 55?

5. Představuje § 8 odst. 1 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách tím, že zákonný režim přešel od režimu, kdy není nárok na vydávání povolení k zacházení s návykovými látkami, na režim, kdy takový nárok je daný, a to na základě zákona č. 141/2009 Sb., kterým se změnil zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, technický předpis ve smyslu čl. 1 odst. 11 směrnice 98/34/ES a je tudíž s ohledem ke skutečnosti, že dané ustanovení nebylo oznámeno Evropské komisi v souladu s čl. 8 a 9 směrnice 98/34/ES, nevymahatelné ve smyslu rozsudku Soudního dvora EU ve věci C-194/94 CIA Security International, bod 55?

6. Je třeba čl. 9 směrnice 98/34/ES vykládat v tom smyslu, že brání v použití naléhavé procedury dle odst. 7 uvedeného ustanovení v případě vnitrostátní úpravy, jako je vyhláška č. 221/2013 Sb., kterou se stanovují podmínky pro předepisování, přípravu, výdej a používání individuálně připravovaných léčivých přípravků s obsahem cannabis pro léčebné použití, jejíž prostřednictvím jsou stanoveny požadavky na jakost léčebného cannabis?

7. Představuje § 24a zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách tím, že požaduje pro pěstování cannabis pro léčebné použití licenci (tj. povolení), technický předpis ve smyslu čl. 1 odst. 11 směrnice 98/34/ES a je tudíž s ohledem ke skutečnosti, že dané ustanovení nebylo oznámeno Evropské komisi v souladu s čl. 8 a 9 směrnice 98/34/ES, nevymahatelné ve smyslu rozsudku Soudního dvora EU ve věci C-194/94 CIA Security International, bod 55?

8. Představuje § 24b zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách tím, že požaduje, aby veškerý vypěstovaný cannabis pro léčebné použití byl předáno Státnímu ústavu pro kontrolu léčiv, technický předpis ve smyslu čl. 1 odst. 11 směrnice 98/34/ES a je tudíž s ohledem ke skutečnosti, že dané ustanovení nebylo oznámeno Evropské komisi v souladu s čl. 8 a 9 směrnice 98/34/ES, nevymahatelné ve smyslu rozsudku Soudního dvora EU ve věci C-194/94 CIA Security International, bod 55?

9. Je třeba čl. 34 Smlouvy o fungování EU vykládat v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, jako je zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech, zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a vyhláška č. 221/2013 Sb., neboť tyto vnitrostátní právní předpisy stanoví požadavky na jakost léčebného cannabis, které je de facto třeba dovážet z Nizozemska, kde je pěstované k omamným účelům, a které je prokazatelně méně vhodné pro léčebné použití než jiné (vnitrostátní či dovezené) odrůdy cannabis včetně zcela neomamných odrůd cannabis a neomamných metod aplikací omamného cannabis, jejichž léčebné použití je naopak zakázáno?

10. Je třeba čl. 34 Smlouvy o fungování EU ve světle skutečnosti, že Soudní dvůr v rozsudku ve věci C-137/09 Josemans explicitně uznal přípustnost používání omamných látek, jako je cannabis, k léčebným a výzkumným účelům, vykládat v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která umožňuje pouze použití nevhodného léčebného cannabis (dovezeného z Nizozemska) sloužícího primárně k omámení a pod hrozbou trestní sankce zakazuje veškeré pěstování, výzkum a užívání jiných (vnitrostátních či dovezených) odrůd cannabis vhodnějších k léčebnému použití?

11. Představuje § 15, písm. e) zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách tím, že zákonný režim izolace látek z cannabis k účelům výzkumným a terapeutickým přešel od režimu, kdy nebylo možné tuto činnost provádět, na režim, kdy toto možné je, a to na základě zákona č. 50/2013 Sb., kterým se změnil zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, technický předpis ve smyslu čl. 1 odst. 11 směrnice 98/34/ES a je tudíž s ohledem ke skutečnosti, že dané ustanovení nebylo oznámeno Evropské komisi v souladu s čl. 8 a 9 směrnice 98/34/ES, nevymahatelné ve smyslu rozsudku Soudního dvora EU ve věci C-194/94 CIA Security International, bod 55?

III. V řízení k registraci jsme dne 14. 7. 2016 předali 88 archů se jmény členů KC, kdy na arších byli uvedeni i někteří členové European Cannabis Church (zejména Slováci), kteří nesplňovali zákonné požadavky. Tyto osoby jsou rovněž uvedeny na přiložených arších 89 a 90, přičemž –jak je patrné – většina z více než 400 členů KC zákonné požadavky splňuje. Tyto členy rovněž zahrňte do sboru. Omlouváme se natržený a splený arch 89, symbolika s poničenými ideály rovnosti občanů před zákonem z roku 1989 to však snad kompenzuje, čitelné jsou archy dostatečně.“

Dne 5. 12. 2016 zmocněnec navrhovatele zaslal Ministerstvu kultury stížnost na nečinnost při řízení o rozkladu navrhovatele ze dne 28. 8. 2016 proti usnesení Ministerstva kultury č.j. MK 51095/2016 OC ze dne 11. 8. 2016.

V souladu s § 152 správního řádu bylo přezkoumáno rozkladem napadené usnesení Ministerstva kultury, jakož i řízení, které usnesení předcházelo, a to zejména s přihlédnutím k námitkám v rozkladu uvedeným.

Konstatuji, že návrh na registraci Konopné církve byl Ministerstvu kultury doručen dne 14. 7. 2016, nicméně jsem zároveň shledal, že Ministerstvu kultury byly již z jeho předchozí úřední činnosti známy informace týkající se Konopné církve. Např. dne 29. 1. 2016 členka Konopné církve požádala Ministerstvo kultury o posouzení stanov Konopné církve, dne 18. 2. 2016 žádal Mgr. Ivan Chalaš o vydání informace/stanoviska, dne 22. 2. 2016 a 23. 2. 2016 doplnil Mgr. Ivan Chalaš své podání o další důkazy (např. citace z Bible, informace o Rastafariánské církvi apod.). Z výše uvedeného tak vyplývá, že Ministerstvu kultury bylo již před doručením návrhu na registraci známo, že předmět činnosti a víry členů Konopné církve, tj.

víra v prospěšnost rostliny s názvem konopí seté (*Cannabis sativa*) a její šíření, nelze zahrnout pod pojem náboženství, přičemž se mimo jiné jedná o rostlinu obsahující omamnou látku, kdy nakládání s touto rostlinou je striktně regulováno zákonem. V tomto směru ani návrh ze dne 14. 7. 2016 na registraci Konopné církve nepřináší žádný relevantní posun. Proto mám za to, že Ministerstvo kultury důvodně shledalo, že podaný návrh je svou povahou zjevně právně nepřijatelný. Dospěl jsem proto k závěru, že Ministerstvo kultury rozkladem napadeným usnesením zastavilo řízení o registraci Konopné církve plně v souladu se smyslem a účelem zákona o církvích a náboženských společnostech.

Nadto dodávám, že rozkladem napadené usnesení bylo vydáno plně v souladu s ustálenou rozhodovací praxí jiných jurisdikcí a Evropského soudu pro lidská práva, které obdobně rozlišují skutečná náboženská vyznání a další přesvědčení spadající do rozsahu základního práva svobody náboženského vyznání, od tzv. fiktivních náboženství, kam je řazeno i uctívání marihuany [viz např. rozhodnutí Výboru pro lidská práva M.A.B., W.A.T. a J.-A.Y.T. proti Kanadě ze dne 8. 4. 1994, kdy bylo rozhodnuto, že víra spočívající primárně či výhradně v uctívání a distribuci návykové látky nemůže být podřazena pod článek 18 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech (právo na svobodu myšlení, svědomí a náboženství)].

Rovněž z hlediska procesně právního jsem shledal, že rozkladem napadené usnesení netrpí vadami, neboť v případě shledání návrhu na registraci jako zjevně nepřijatelného vycházelo Ministerstvo kultury z ust. § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu, kdy za takovouto lze považovat pouze žádost, u níž je již na první pohled zřejmé, že ji nelze vyhovět. Nepřijatelnost musí být v těchto případech patrna již ze samotné žádosti, nikoliv teprve z výsledků dalšího dokazování či zjišťování. Jelikož bylo na první pohled zjevné, že žádosti nemůže být vyhověno, neboť to platná právní úprava neumožňuje, nemuselo se Ministerstvo kultury návrhem po věcné stránce zabývat, neboť by tento postup byl zjevně bezpředmětný a výsledek řízení by byl naprosto totožný.

Co se týče rozkladem namítané vady poučení o opravných prostředcích, které je uvedeno v napadeném usnesení, kde je uvedeno, že „o rozkladu rozhoduje ministryně kultury“ namísto ministra kultury, konstatuji, že jde o pouhou chybu v psaní, kterou nemohl být podatel rozkladu zkrácen na svých právech, neboť z hlediska procesně právního není ve správním řízení rozdíl mezi ministrem a ministryní. Poučení proto ve všech náležitostech splňuje požadavky stanovené v § 68 odst. 5 správního řádu.

Konstatuji, že v dalších částech rozklad neobsahuje žádné relevantní námítky směřující proti napadenému usnesení, kterým bylo řízení zastaveno. Rozklad zejména sestává z celkem 11 údajně „teologických“ otázek, ke kterým má být dle názoru navrhovatele v rozhodnutí o rozkladu vydán závazný výklad pro Ministerstvo kultury, pokud by jím bylo pokračováno v řízení o registraci. Vedle toho, že nejsou splněny podmínky pro další vedení řízení o registraci (jak je popsáno výše), podotýkám, že tyto otázky svou povahou nejsou teologické, nýbrž se týkají složité problematiky legalizace konopí, jeho léčebných a dalších účinků, přínosu konopí z hlediska jeho významu celospolečenského, národohospodářského, zemědělského, ekologického, apod. Nejde tedy o otázky, které by se bezprostředně týkaly důvodů pro zastavení tohoto řízení o registraci církve a náboženské společnosti dle zákona č. 3/2002 Sb.

S ohledem na výše uvedené jsem neshledal důvody pro změnu nebo zrušení rozkladem napadeného usnesení. Nezbylo mi tak než rozklad zamítnout a napadené usnesení potvrdit.

K projednání podaného rozkladu byla svolána ustavená rozkladová komise, která věc komplexně posoudila a na základě výše uvedeného mně navrhla rozhodnout tak, jak je uvedeno ve výroku.

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí je podle § 91 odst. 1 a § 152 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, konečné a n e l z e se proti němu dále odvolat.

Za správnost vyhotovení:
JUDr. Petr Strupek, v. r.

otisk úředního razítka

Mgr. Daniel Herman, v. r.
ministr kultury

Dušan Dvořák, Open Royal Academy
Přichystalova 180/14, 779 00 Olomouc

Na vědomí obdrží: Ministerstvo kultury, OC, zde